Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37150
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

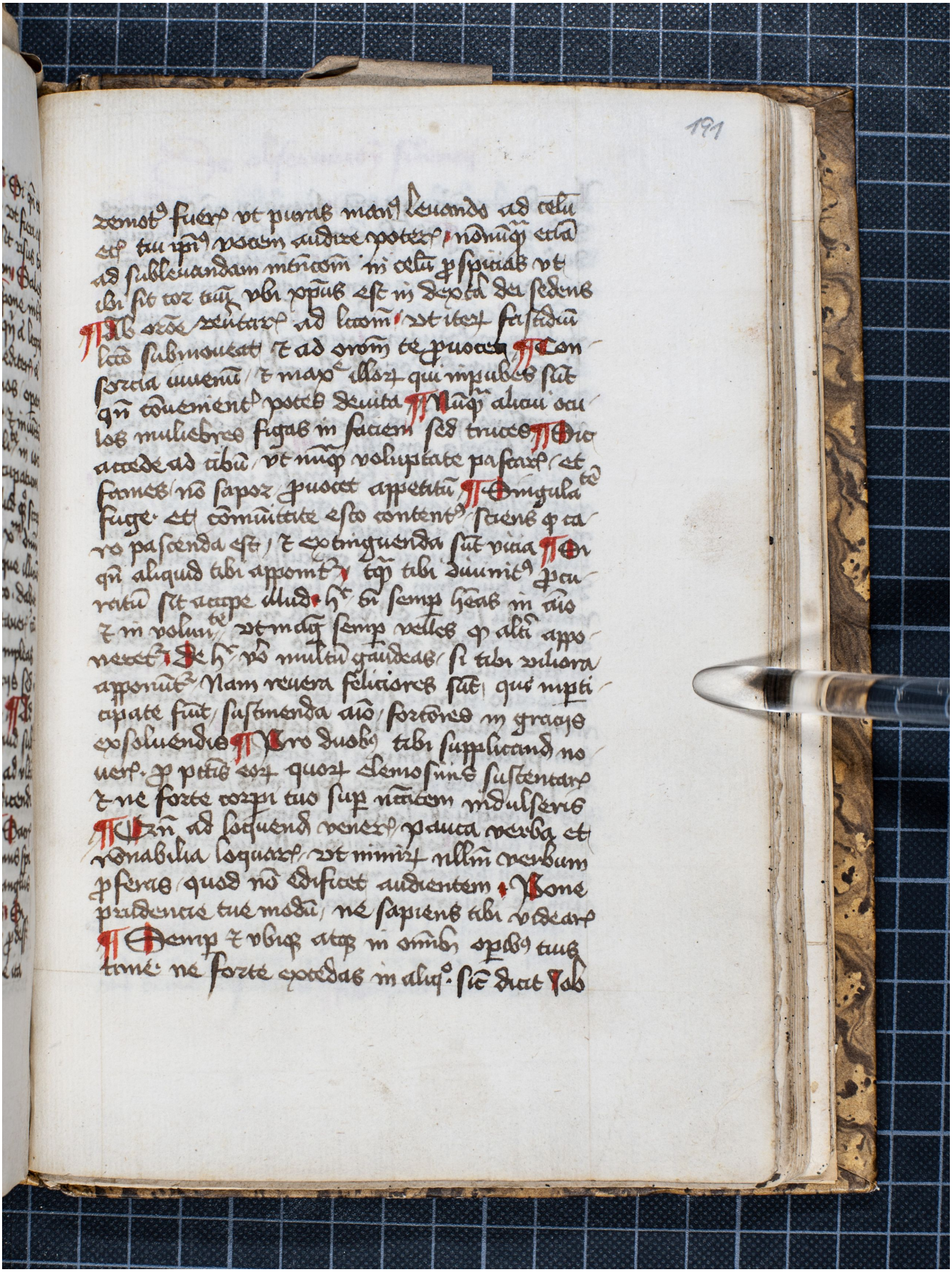

remotus fuerit vt puras manus leuando ad celum
et tu ipsi psalm audire poteris, nonnullis etiam
ad sublevandam mentem in celum ipsum vt
ubi sit cor tuum ubi ipse est in deorsum deo sedens
¶ Ab sede sentare ad locum, vt iterum festinum
loco submoueat, et ad orem te ipsum ¶ Con
sortia iuuenum, et maxime illorum qui impuberes sunt
qui conueniunt poteris deuita ¶ Nunquam alicui oc
los muliebres figas in faciem sed truncos ¶ Dic
accede ad cibum, vt nunquam voluptate pasceris, et
fames non sapor ducat appetitum ¶ Singula te
fuge. et commutate esto contentus scienes quia ca
ro pascenda est, et coniugienda sunt vitia ¶ Si
qui aliquid tibi apponit, tuque tibi diuinitus pen
ratum sit accipe illud. hic si semper habeas in cuo
et in voluntate vt magis semper velles quam alii appo
nerent. Sic hic non multum gaudeas, si tibi diuitiora
apponunt. Nam vera felicitas sunt qui inpti
ciate sunt, sustinenda cuo fortunae in gratiam
consolidendis ¶ Ero diuitibus tibi supplicando no
uerit. quia petius est quam demos sine sustentare
et ne forte corpori tuo sup nimiam indulseris
¶ Cum ad sequendum venerit pauca verba et
honabilia loquaris, vt minime nullum verbum
pferas quod non edificet audientem. Bone
prudentie tue modum, ne sapiens tibi videaris
¶ Semper et vbique atque in omnibus spiritus tuus
tuum. ne forte concedas in aliquo. sic dicit Iob